

Als je niet duidelijk vraagt wat je wilt,
krijg je iets anders

De Wet van Sinterklaas

Als je niet duidelijk vraagt wat je wilt,
krijg je iets anders

De Wet van Sinterklaas

Rob de Best

Herziene editie 2023

Coverontwerp

Martijn Balthes www.vlot-en-goed.nl

Redactie

MozelWork

Eerder verschenen bij SYNTHESE uitgevers - isbn 978 90 6271 054 6

1^e druk 2009

2^e druk 2010

3^e grondig herziene druk 2023 isbn 978 94 6492 228 8

© 2023 Rob de Best

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photo print, microfilm or any other means without written permission from the author.

INHOUD

Voorwoord en achtergrond	6
Inleiding en samenvatting vooraf	11
Hoofdstuk 1	Verschuivende paradigma's – waar staan we nu? 20
Deel I – vragen aan anderen	
Hoofdstuk 2	Als je niet duidelijk vraagt... 38
Hoofdstuk 3	Vier principes voor het vragen aan anderen 44
Hoofdstuk 4	Verlangens versus strategieën 49
Hoofdstuk 5	Gevoel versus quasi-gevoel 63
Hoofdstuk 6	Waarnemen versus oordelen 68
Hoofdstuk 7	Vragen versus eisen 72
Hoofdstuk 8	Haal Sinterklaas in je organisatie – sturen op waarden 76
Deel II – vragen om wonderen	
Hoofdstuk 9	Hoe werkt de echte Sinterklaas 81
Hoofdstuk 10	Meer Zelfbewustzijn, hoe doe je dat? 101
Bijlagen	
	I. Verlangens 122
	II Oefenen in steeds meer Zelfbewustzijn 125
Literatuurlijst	132

Voorwoord

‘Als je niet duidelijk vraagt wat je wilt, krijg je iets anders’. Deze “Wet van Sinterklaas” verscheen in 2009 en is 15 jaar later nog steeds actueel. De Wet van Sinterklaas wordt veelvuldig aangehaald in blogs en presentaties en vrijwel iedereen die het voor het eerst hoort heeft zo’n moment van ‘oh, ja... logisch eigenlijk’. Maar dan? Wat is er voor nodig om dit aha-moment permanent in je bewustzijn te houden? Zodat je het steeds vaker kunt gaan toepassen en zult ervaren dat hoe beter je er in wordt des te aangener je leven loopt.

Er is nogal wat gebeurd tussen 2008, waarin ik het schreef, en nu. Niet alleen bij mij persoonlijk, maar ook in de wereld om ons heen. Zonder te willen vervallen in een opsomming van evenementen is de uitkomst wel dat de polariteit sterk is toegenomen. Voor- en tegenstanders van wat dan ook profileren zich steeds sterker. Angst, verontwaardiging en frustratie zijn fors toegenomen. De dialoog lijkt volkomen zoek. Met als gevolg dat steeds meer mensen vereenzamen en dat het vertrouwen in de toekomst is afgenomen. En dat is precies het tegenovergestelde van wat ‘De Wet van Sinterklaas’ beoogde en beoogt. De belangrijkste rode draad in dit boek is immers het verantwoordelijkheid nemen voor je eigen gevoel en verlangens. Niet anderen de schuld geven of verantwoordelijk stellen voor je ongemak. Wel bij jezelf te rade gaan over wat belangrijk is voor jou, wat belangrijk is voor de ander, en op basis daarvan samen een creatieve oplossing vinden.

Verlangens zijn universeel. Ieder mens heeft dezelfde verlangens. Fysieke verlangens zoals gezond voedsel, schone lucht, veiligheid, beweging en spel, emotionele verlangens zoals geborgenheid, verbinding en intimiteit, mentale verlangens naar kennis, orde en voorspelbaarheid, en spirituele verlangens naar zingeving. Het zijn nooit verlangens waar onenigheid over kan bestaan, wel over de manier waarop die verlangens worden gerealiseerd. Het is dan ook de hoogste tijd om te stoppen met ageren of iets te vinden van ‘de manier waarop’ en de verlangens weer centraal te stellen. Elkaar weer op te zoeken, de verbinding te herstellen waar die verloren is vanuit het besef dat we wezenlijk hetzelfde zijn en hetzelfde willen. Het is daarbij essentieel om

je autonomie te claimen, contact te maken met wat wezenlijk belangrijk voor je is en het gesprek te voeren op ‘hoe wel’, welke oplossing is er te bedenken waar iedereen blij van wordt? Begin in de omgeving waar je direct invloed op hebt, je huisgenoten, je collega’s, de mensen die je in je vrije tijd ontmoet. Goed voorbeeld doet goed volgen. Als jij laat zien dat je leven een stuk aangenamer wordt door een andere manier van communiceren, zullen anderen dat snel overnemen. De inktvlek wordt daarmee steeds groter en ik hoop dat deze zo groot wordt dat iedereen met het Sinterklaas-virus wordt besmet. Het is bijna een cliché geworden, maar een betere wereld begint echt bij iedereen persoonlijk.

Nieuw in deze derde druk

Waar de veranderingen in de wereld een belangrijke impuls gaven om de 2009-editie nieuw leven in te blazen, is de belangrijkste aanpassing de scherpere scheiding tussen ‘vragen aan anderen en vragen om wonderen’. Vragen aan anderen door het “wil je mij een plezier doen” en dan zo concreet mogelijk geformuleerd aan de mensen in je omgeving. En bij vragen om wonderen gaat het om de toepassing van de metafoer van het Sinterklaasverhaal waarbij je op een wonderbaarlijke manier de cadeaus waar je om gevraagd hebt in je schoen vindt. Met de ervaringen die we tijdens de ‘pakjesavonden’ hebben opgedaan, is de oefening ‘vragen om wonderen’ vereenvoudigd.

Ook de ervaringen met de programma’s ‘Sturen op Waarden’ en ‘Niet Klagen maar Vragen’ die op basis van dit werk in de tussentijd zijn ontwikkeld zijn meegenomen. Anders leren communiceren en aansprekend aanspreken blijken in de praktijk resultaten te geven als een grotere betrokkenheid, meer creativiteit en een hoger innovatief vermogen. Wat dan weer leidde tot meer werktevredenheid, lager verzuim en een hogere waardering van afnemers.

Achtergrond

De relatie tussen De Wet van Sinterklaas en de Wet van Uitstraling en Aantrekking zit in het mysterieuze en vrijwel ondoordringelijke ‘Being attracts your life’. Het onderzoeken van dit principe is de afgelopen 20 jaar de rode draad in mijn activiteiten geweest. Jouw leven op dit

moment correspondeert met de staat van je Being. De conclusie is in ieder geval dat als je andere omstandigheden wilt, je de kwaliteit van je Being moet veranderen. Anders gezegd: hoe je leven er nu uitziet is het resultaat van wat je aan Sinterkaas gevraagd hebt, of je jezelf daar bewust van was of niet. Waar dan wel tegenover staat dat je het jezelf op geen enkele manier kwalijk kunt nemen. Het is onwaarschijnlijk dat je bewust hebt gekozen voor die dingen in je leven die je liever anders zou zien. Ook hier geldt dat zoals je problemen niet kunt oplossen op het niveau waarop ze zijn ontstaan, je ook je Being niet kunt veranderen vanuit het bewustzijn dat je voor je dagdagelijkse functioneren nodig hebt.

‘Als je niet duidelijk vraagt wat je wilt, krijg je iets anders’ is een aardige oneliner gebleken. Maar wel eentje met de diepere achtergrond van de praktisch filosofische benadering die De Vierde Weg wordt genoemd. Een traditie die in ieder geval zover teruggaat als tot Pythagoras. In de eerste helft van de vorige eeuw, vrij recent dus, is het Gurdjieff geweest die een eigentijdse impuls aan deze traditie heeft gegeven. Karakteristiek aan deze benadering is dat je normale dagelijkse bestaan het materiaal levert voor je verdergaande individuele ontwikkeling. Je eigen leven wordt dan je leermeester. Dus geen goeroes of verhalen van anderen die je leert navertellen, al is het wel belangrijk dat iemand je de basis uitlegt.

De praktische bestudering van de Vierde Weg staat voor mij nog steeds centraal. Deze is dermate compleet dat het alle andere tradities omvat. Zo worden de profeten Boeddha, Mozes, Christus en Mohammed allen als gelijkwaardig erkend en belangrijk gevonden, en ook de benaderingen van de Griekse filosofen zijn eenvoudig terug te vinden. Het geeft mij de sterke indruk dat er in iedere tijd mensen zijn geweest die werkelijk snaptten wat de bedoeling van dit leven is, en tegelijkertijd dat ieder mens in iedere tijd het weer voor zichzelf moet zien te ontdekken. Ook wij.

Nog zo'n bruikbaar principe is: ‘gevoel zit in jou, niet in de omstandigheden die dat gevoel oproepen’. Die omstandigheden veranderen niet alleen doorlopend, de impact die ze hebben op het

gewone leven en het tempo waarin veranderingen elkaar opvolgen, neemt alleen nog maar toe. Toch zijn het niet alleen de zichtbare omstandigheden in de wereld om ons heen die veranderen. Het is duidelijk dat het paradigma van de jaren '60 (toen ik opgroeide) niet meer voldoet, terwijl er aan de andere kant nog geen nieuwe set van gemeenschappelijke waarden en gedeelde visie is. Wel meen ik een trend te zien waarbij voorspelbaarheid, overzicht en autonomie dominant worden dan maatschappelijk succes of rijkdom.

De laatste eeuw zijn vooral technologische veranderingen dominant geweest, van mechanisering via automatisering en digitalisering naar de huidige robotisering en kunstmatige intelligentie. De groei van de wereldbevolking van 3 miljard mensen begin jaren zestig naar ruim 8 miljard nu vraagt om een groter besef van het effect van ons doen en laten op de omgeving. En zal daarmee ook vragen om een andere economische benadering en andere vormen van bestuur en organisatie. Dit gaat veel verder dan het oplossen van actuele problemen als klimaatverandering, verwoestijning, vervuiling en uitputting van delfstoffen. Dit vraagt om een nieuw paradigma waarbij het initiatief naar verwachting van de twintigers zal komen, hierbij geholpen door de 'wijze zestigers'.

Het maken van deze nieuwe set van collectieve overtuigingen, waarden, denkbbeelden en zienswijzen begint bij het nemen van ieders individuele verantwoordelijkheid voor zijn bestaan. Verantwoordelijkheid nemen voor je eigen verlangens, behoeften en gevoel en anderen om hulp durven vragen om te realiseren wat voor jou belangrijk is, betekent een verandering van reactie naar creatie. Het impliceert het claimen van je autonomie en individualiteit, het formuleren en naleven van je eigen innerlijke kompas. Wat dan weer betekent dat je met anderen tot creatieve en/en-oplossingen komt waar beide partijen gelukkig van worden.

Kortom, achter de knipoog naar het sinterklaasverhaal en de onliner 'als je niet duidelijk vraagt wat je wilt krijg je iets anders' zit een praktisch filosofische benadering waarbij individuele ontwikkeling centraal staat en welke ook de basis zou kunnen vormen voor een nieuw

paradigma. Het begint met zelf verantwoordelijkheid nemen voor je gevoel en verlangens. Jezelf eerlijk uiten, je bewust te zijn van je emoties en je verlangens. Zowel van de verlangens die te maken hebben met je dagelijkse doen en laten, alsook van die verlangens die te maken hebben met zingeving en het als waardevol kunnen ervaren van je eigen bestaan. Dit begint met het besef dat we de natuurwetten, kosmische wetten zo je wilt, die ten grondslag liggen aan ons eigen bestaan, niet kunnen overstijgen. Het streven naar een maakbare wereld even latend voor wat het is, hebben wij de aarde niet gemaakt en hebben we het leven op aarde ook niet gemaakt. Er is iets groters...

‘Als je niet duidelijk vraagt wat je wilt, krijg je iets anders’ Je zult er gewoon mee aan de gang moeten om het je eigen te maken. Door jezelf steeds beter te leren kennen wordt je verbinding met anderen steeds sterker en zul je meer en meer in staat zijn om datgene te creëren dat goed is voor jezelf en voor anderen.

Den Haag, september 2023

Rob de Best

Als je vragen hebt over de toepassing, de achtergrond of hoe ik jou of je team kan ondersteunen bij het leren toepassen, voel je dan van harte welkom en neem contact met me op: robdebest@mac.com

De data van de open trainingen, zoals de pakjesavonden vind je op www.makeyourselfcount.com

Inleiding

‘Ik heb een gevoel dus ik heb een verlangen en een verzoek’

In essentie zijn er maar twee emoties: tevreden en ontevreden. Beide kennen dan weer een breed scala aan specifieke emoties, maar uiteindelijk zijn het er maar twee. Je emotionele brein werkt op magnetisme, waardoor iets of aantrekkelijk is of afstotend. Aangenaam of onaangenaam, meer smaken zijn er niet.

Dat maakt het contact met je emoties dus wel heel erg belangrijk. Iedere onprettige emotie, of dat nu teleurstelling, onzekerheid, frustratie of ongeduld is, is een signaal van een onvervuld verlangen. Hoe beter je in staat bent om veranderingen in je emotionele staat op te merken des te eerder kun je bij jezelf te rade gaan over aan welk verlangen niet wordt tegemoetgekomen door de huidige situatie. Dit werkt twee kanten op: bij tevredenheid kun je de relatie leggen tussen de actuele situatie en de betekenis die het voor je heeft en bij ontevredenheid kun je op zoek naar het opspelende verlangen. Om vervolgens dat verlangen te vertalen naar een vraag.

Sinterklaas bestaat niet. Als je dit gelooft dan zul je ook niets aan Sinterklaas vragen waardoor je eigenlijk aantoont dat Sinterklaas wel degelijk bestaat. Je krijgt immers precies waar je om gevraagd hebt: niets.

Je kunt ook geloven dat Sinterklaas wel bestaat. Dat hiermee niet de kindersinterklaas wordt bedoeld die we in november met de stoomboot uit Spanje laten komen, maar de echte Sinterklaas die symbool staat voor de werking van magnetisme, de Wet van Uitstraling en Aantrekking, die je wonderbaarlijk kunt noemen. Daarmee blijkt het sinterklaasverhaal dat je als kind hoorde eerder een metafoor voor de werking van een kosmische wet dan een kindervertelling.

Hoe het zo gekomen is

‘Als je niet duidelijk vraagt wat je wilt, krijg je iets anders’. Aldus formuleerde Sinterklaas zijn Wet. Door zijn optreden als bisschop van Myra in de vierde eeuw, kennen wij hem als Sint Nicolaas. De naar hem

genoemde Wet bestond echter al ver voor die tijd, bestaat nog steeds en geldt nog steeds. Voor de goede orde, de echte Sinterklaas is niet verkleed als bisschop en werkt 365 dagen per jaar. Als bisschop van Myra maakte hij een periode van machtswisseling mee, zoals er nu ook een periode van machtsverandering gaande is. De machtsverandering in de vierde eeuw betrof een verschuiving van de macht van de magiërs naar de macht van een alliantie tussen koningen en kerk. Daarmee kwam een einde aan de periode dat mensen het vanzelfsprekend vonden dat er mensen waren die wonderen konden verrichten. Sinterklaas voorzag dat er snel een tijdperk zou komen waarin mensen die wonderen konden verrichten zouden worden gediskwalificeerd of nog erger, en besloot net als vele andere magiërs zijn kennis te verbergen en zelf even uit de publiciteit te blijven tot het tij zou keren.

Vanaf de vierde eeuw was het voor de magiërs gezonder om de publiciteit te mijden. De rooms-katholieke kerk had zojuist besloten tot sterke uitbreiding van de internationale activiteiten. Met een zorgvuldige selectie van geschriften die wel tot het Nieuwe Testament werden toegelaten en geschriften die daar vooral buiten moesten blijven, werd duidelijk gekozen voor een nieuwe marktbenadering. Opvallend hierbij was dat er geen ruimte werd opengelaten voor mensen die hun eigen gang konden gaan en op eigen houtje gingen realiseren wat ze verlangden. Op je eigen manier gewoon gelukkig zijn was niet langer een optie. De nieuwe strategie was ingezet om iedereen ervan te overtuigen dat de kerk het monopolie had op geluk, dat iedereen zondig was en dat iedereen de regels van de kerk moest eerbiedigen en gehoorzamen om gelukkig te kunnen worden. 'Mijn grootste geluk is dat ik mag dienen' werd het credo. Concurrentie werd hard aangepakt, zowel van groepen, zoals de Katharen, als van eenlingen getuige het noodlottige einde van vele 'heksen en tovenaars'.

Lange tijd wisten machthebbers wat goed voor ons was. Onder het mom van 'wie zoet is krijgt lekkers...' hadden we maar te nemen wat werd aangeboden. Wie zich aan de regels hield kreeg beloning, wie niet kreeg straf. Totdat een oorlog of revolutie weliswaar een einde maakte aan de gevestigde orde, maar niet aan het systeem. De alliantie tussen koning en kerk, waarbij gehoorzaamheid het devies was, heeft lang

stand gehouden. Totdat mensen als Copernicus roet in het eten gooiden door te bewijzen dat de aarde om de zon draaide.

Het is de hoogste tijd om de Wet van Sinterklaas openbaar te maken. Na publicaties als *What the Bleep do we Know*, *de Da Vinci Code*, *The Secret*, *The Secret Behind the Secret*, *The Mozes Code* en andere werken uit de 'new age'-literatuur, wordt het tijd voor het echte verhaal. Zeker nu ook 'wat oudere' werken zoals het evangelie van Judas zijn teruggevonden, nadat al eerder de evangeliën van Maria Magdalena en Thomas waren opgegraven, kan de echte Sinterklaas zich niet langer verstoppen achter de valse baarden en mijters die ieder jaar, zo tegen december, Nederland teisteren. Lange tijd heeft Sinterklaas zich schuil moeten houden, slechts éénmaal was het mogelijk om zich, als zichzelf, op aarde te vertonen als bisschop van Myra. Duidelijk is natuurlijk dat Sinterklaas al lang voor de vierde eeuw bestond, alleen weet niemand hoe hij daarvoor en daarna heette. Voor ons is hij gewoon Sinterklaas. Voor ons is het wel belangrijk om te beseffen dat de Wet van Sinterklaas niet door mensen is gemaakt en ook niet door mensen veranderd kan worden.

Van absolute gehoorzaamheid kwam een verschuiving naar het 'zien is geloven', waarmee de basis voor de wetenschap werd gelegd. Aan het gekissebis kwam een einde toen Descartes een verdeling aanbracht tussen zaken van de kerk en zaken van de wetenschap. Hoewel hij zelf verbaasd was om te constateren dat er ook mensen bestaan die niet denken, hebben we nog steeds te maken met de scheiding van verstand en gevoel. Inmiddels is aangetoond dat het wetenschappelijke 'zien is geloven' niet langer valide is. Onderzoekers en wetenschappers zijn zover gevorderd in het onderzoeken van materie dat ze onder andere tot de conclusie zijn gekomen dat de aanwezigheid van een waarnemer de waarneming beïnvloedt. Deeltjes blijken tegelijkertijd zowel materie als energie te zijn, en materie kan zich tegelijkertijd op meerdere plaatsen bevinden. De wetenschap toont hiermee aan dat er wetten zijn van een hogere orde dan die van logica en die tegenstrijdig zijn met de chronologie van oorzaak en gevolg. Redelijkheid en causaal denken blijken te beperkt om deze verschijnselen te verklaren. Noch de magiërs, noch de koning-kerk-alliantie, noch de wetenschap blijken nu

nog het monopoly te hebben op 'volledig weten hoe het zit'. Er is op dit moment geen wereldvoorstelling of paradigma dat sluitend of volledig is. Wat betekent dat we op onszelf zijn teruggeworpen. Nu er kennelijk niets of niemand meer is bij wie we te rade kunnen gaan, zullen we bij onszelf te rade moeten gaan.

Samenvatting vooraf

Het is altijd een verlangen dat ons beweegt. Je mag het in plaats van verlangen ook waarde, behoefte, gemis of wens noemen.

Karakteristiek aan een verlangen is dat alle mensen hetzelfde pakket aan verlangens hebben. Verlangens zijn generiek en te verdelen in verlangens die horen bij onze vier verschillende breinen: er zijn instinctieve verlangens zoals voedsel, lucht en warmte; er zijn fysieke (motorische) verlangens zoals beweging, spel en ruimte; er zijn emotionele verlangens als individualiteit, authenticiteit, erkenning en ergens deel van uitmaken en er zijn mentale verlangens zoals kennis, structuur en orde. (Een meer uitgebreide lijst vind je als bijlage).

Dit betekent dat er een prioritering is in de individuele verlangens. Afhankelijk van de omstandigheden zullen verschillende verlangens zich melden, sommige verlangens zijn wat meer constant en vormen bij elkaar je innerlijke kompas. En er is altijd één waarde die zo belangrijk is dat wanneer daar niet aan wordt tegemoetgekomen er een acute stressreactie optreedt. Deze laatste is de kern van je karakter.

Het is essentieel om een helder onderscheid te maken tussen een verlangen en hetgeen een verlangen vervult! Dat wat een verlangen, je mag het ook behoefte noemen, vervult wordt een strategie genoemd. Een huis, een auto, een partner, geld, een boot of welk ding dan ook is een strategie. Net zoals een evenement zoals een vakantie, een studie, uit eten met vrienden enzovoort strategieën zijn. Verlangens horen daardoor bij onze, voor anderen onzichtbare, binnenwereld terwijl we die verlangens realiseren door iets in de buitenwereld. Dit impliceert dat iets in de buitenwereld voor verschillende mensen totaal verschillende betekenissen (anders gezegd: waarde) kan hebben. Verlangens zitten in je hart, de plaatjes die de verlangens waarmaken zitten in je hoofd.